

Landbrugsraadet, der skulde vælge dette Kontroludvalg, medens Husmandsforeningerne helt skulde udelukkes.

Naar den højtærede Landbrugsminister mener, at dette Lovforslag ikke kommer i Strid med Venstres Stilling, kan jeg ikke lade være at gøre opmærksom paa, at det atter og atter paa Møderne lyder fra Venstres Mænd: Bare vi kan blive fri for Statens Indgriben, saa skal vi nok klare os; navnlig naar vi har Andelsforeninger, skal det gaa særlig godt, vi behøver slet ikke Statens Indblanding. Jeg vil gerne konstatere, at det kan man alligevel ikke; man har Brug for Statens Indgriben baade ved den ene og den anden Lejlighed. Og jeg vil konstatere, at netop den Andelsforening, som det ærede Medlem Hr. Hedegaard, der nu havde Ordet, staar som Formand for, slet ikke har magtet Opgaven. Det havde ikke nyttet dem, om Foreningen havde ompændt hele Landet. Gudskelov, den ikke har det, saa var det blevet endnu værre.

Den højtærede Minister vilde ikke have Kontrol i større Omfang end nødvendigt og ikke en Kontrol, der er mere besværlig end nødvendigt. Nej, det er klart, det er der ingen, der ønsker. Spørgsmaalet er blot om, i hvor stort Omfang det er nødvendigt at gribe ind. Og netop paa Kartoffeleksportens Omraade synes det mig nødvendigt at gribe ind. Det har i alt Fald vist sig, at de, der hidtil har staaet for Opgaven, ikke magtede den.

Det ærede Medlem Hr. Hedegaard husker aabenbart fejl med Hensyn til, hvad han sagde ved det omtalte Møde. Det var ikke en Belæring, det var ikke et Landbrugsforedrag om, hvordan man skulde behandle sine Kartofler. Nej, det var en Tale om, hvordan man praktisk skulde bære sig ad med at snyde den daværende Indenrigsminister. Og der var det, det ærede Medlem gav det udmærkede Raad: Kog jeres Kartofler om Efteraaret, saaledes bærer vi os ad, saa er I sikre paa, at Ministeren ikke kommer om Foraaret og tager dem fra jer! Jeg kan naturligvis ikke i Øjeblikket bevise, at min Opfattelse er rigtig, men der var mange Mennesker til Stede ved det Møde, og der er mange af dem, der kan huske, hvorledes det ærede Medlems Ord lød. Det nytter ikke, at han nu vil søge at løbe fra dem; jeg skal nok sørge for, at han bliver holdt fast ved dem.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg tror ikke, at Forholdene i Frankrig med Kontrol mod Indførsel af

Vinlus kan sammenlignes med Forholdene her i Landet, som det ærede Medlem fremdrog dem. For Frankrig spiller jo Vindyrkningen en saadan Rolle, at det kun kan sammenlignes med Smør- og Flæskeproduktionen hos os. Skulde man gardere sig mod alle de Sygdomme, der kan komme paa Frugttræer og Køkkenhaveurter, staar vi overfor en Opgave, der vil kræve en hel Stab af Plantepatologer til at staa ved alle Skibe og Jernbanetog, naar Varerne kommer ind til København. At vi skulde kunne nøjes med en Attest fra Afsenderen, anser jeg for ret tvivlsomt. Jeg vilde i alt Fald ikke tillægge en saadan Afsenderattest ret stor Betydning, naar det angaar Garanti mod Indførsel af saadanne Sygdomme her i Landet. Det ærede Medlem Hr. Mortensen gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse, hvis han tror, at man fra Landbrugets Side har noget mod Indgreb paa den Maade, som det her er foreslaaet. Landbruget er netop kommet til Staten og har sagt: Lad os faa Lurmærket lovfæstet, og lad os fastslaa, hvilken Kvalitet der skal knytte sig til Udførsel af Bacon! Det gjorde man netop, fordi Organisationerne ikke ønskede Monopol, og der var ikke anden Vej at gaa end enten at faa Monopol for Organisationerne, saaledes at private ikke ved at udføre daarlige Kvaliteter kunde skade den danske Vares Anseelse, eller dette, at enhver har Lov til at udføre, men kun paa de Betingelser, der fastsættes med Hensyn til Kvaliteten. Det er altsaa noget gammelt. Det har altid været anerkendt, at med Hensyn til Udførselen skulde der være faste Regler, lige saa vel som der for øvrigt ogsaa er en Kødkontrol her i Landet for Byernes Forsyning. Jeg ved ikke, at man fra mit Partis eller fra Landbrugets Side har modsat sig noget saadant.

Hedegaard: Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem, Hr. A. C. Mortensen, siger, at jeg har rejst rundt og villet belære Folk om, hvorledes man skulde snyde den daværende Indenrigsminister. Det har aldrig ligget for mig i mindste Maade at belære dem i saa Henseende. Jeg har nogle Gange fremdraget det uretfærdige i det Forhold, der var fremme, men at Folk skulde undrage sig deres Pligt, har jeg aldrig tilraadet. Med Hensyn til mine Udtalelser ved det nævnte Møde er jeg ganske overbevist om, at hvis det ærede Medlem skal finde Beviset noget Sted, maa han finde det i Referatet i Social-Demokraten. Sagen var jo ogsaa fremme